

Arrest

nr. 202 427 van 16 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 25 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 28 juni 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 25/08/2015
Overdracht CGVS: 03/12/2015*

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 4 juli 2016 van 08u59 tot 13u07 en op 8 augustus 2016 van 09u04 tot 13u07, bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Peter J.P. Lips, was aanwezig tijdens het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van gemengde Pashtun en Tajiekse origine te zijn. U bent geboren in het dorp Chardeh in het district Ghorband gelegen in de provincie Parwan. U woonde sinds kort na uw geboorte in de stad Kabul met uw ouders. Uw vader was er directeur van een superstore. Uw vader werd vermoord toen u nog jong was. Uw moeder verhuisde terug naar het district Ghorband. U verbleef bij uw zus in Kabul, die ondertussen getrouwd was. U ging er naar school. U werd op jonge leeftijd misbruikt als Bacha Bazi door een commandant genaamd S. Wanneer u de school verliet ging u als IT specialist werken bij de Maiwand Bank in Kabul. Eén keer per maand of anderhalve maand ging u uw moeder gaan bezoeken in Ghorband. U startte in Kabul een relatie met een meisje genaamd M. S. Zij was de dochter van een hoogwaardigheidsbekleder genaamd S. S. Haar vader was tegen de relatie. Wanneer hij jullie betrapte vreesde u dat hij u zou doden. Gelukkig deed hij dit niet, mede omwille van het feit dat uw moeder belde op dat moment. In 2012 werd S. S. vermoord. In 2013 zijn u en M. verloofd zonder medeweten van het grootste deel van haar familie. Toen deze erachter kwamen dat jullie zonder toestemming verloofd waren, kreeg u een conflict met haar familie. U kreeg van hen bedreigingen via de telefoon en op andere manieren. Uw verloofde M. ging daarna gaan studeren in Turkije. Begin 2015 kreeg u een conflict met de Taliban. Uw moeder kreeg thuis drie maal bezoek van leden van de Taliban. Ze wilden dat u met hen zou samenwerken. U werd in uw auto enkele avonden later aangevallen door de Taliban. Uw neef werd hierbij geraakt door een kogel in zijn been. U werd niet geraakt door een kogel maar raakte ook wel gewond. U verbleef nadien nog enkele dagen in het huis van uw zus, waarna u besloot het land te verlaten. U heeft Afghanistan verlaten in mei 2015. Toen u M. ging gaan bezoeken in Turkije, kreeg u een conflict met haar oom van vaders kant H. S. die u bedreigde tot u een document ondertekende dat jullie verlovingsring annuleerde. Rond 24 augustus 2015 kwam u aan in België, waar u op 25 augustus 2015 asiel aanvraagde. Op 4 juli 2016 legt u volgende originele documenten neer: een ID card van de Maiwand Bank, salariskaarten van de Maiwand Bank, een ontvangstbewijs van een verlovingsring, uw taskara, visitekaartjes van S. S. en Saleha S., een bewijsstuk van uw werk bij de Maiwand Bank van 2014 en een brief van de nonkel van uw verloofde. U legt op 4 juli 2016 kopieën voor van de volgende documenten: bankkaarten van de Maiwand Bank, een bewijsstuk van uw werk bij de Maiwand Bank van 2009, foto's van op uw werk in de Maiwand Bank, een certificaat van een cursus genaamd Omer, een certificaat van een cursus genaamd Brishna, een oudere taskara, een paspoort, foto's van uw geboortestreek Ghorband, foto's in verband met de politieke partij Republican Party of Afghanistan en foto's van uw verloofde en haar familie. Op 17 augustus 2016 bezorgt u het Commissariaat-generaal nog een kopie van een Turks visum.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen dient te worden besloten dat u er niet in slaagt elementen aan te dragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst dient te worden besloten dat uw verklaringen omtrent de problemen die u zou gekend hebben naar aanleiding van uw verlovingsring niet kunnen overtuigen. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de naam van uw verloofde. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ dat uw verloofde A. M. heet (Verklaring DVZ, p.6 vraag 15b). Op het Commissariaat-generaal verklaart u echter plotsklaps dat uw verloofde M. S. heet en dat zij de dochter is van de hoogwaardigheidsbekleder S. S. Als verklaring voor deze tegenstrijdigheid zegt u dat u op de DVZ niet de waarheid kon vertellen toen u aankwam in België (CGVS 1, p.21). U verklaart namelijk op het CGVS dat u de vrouw van S. S. vreesde die werkt als secretaresse van de ambassade in Nederland (CGVS 1, p.3). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk aangezien u daaromtrent inconsistente verklaringen aflegt. Zo verklaart u tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw schoonmoeder in Nederland een video zou hebben van het moment waarop u betrapt werd met haar dochter. U beweert die video te kunnen bemachtigen indien u daar de toestemming of mogelijkheid zou voor krijgen. U werd daarna gevraagd waarom u die film zou willen gaan halen in Nederland indien u bang was van uw schoonfamilie. Als reactie hierop verklaart u vreemd genoeg dat alleen uw schoonmoeder in Nederland is.

U beweert dan plots dat ze ziek is en dat ze een goede persoon is. U verklaart tijdens het tweede gehoor niet bang te zijn dat zij u iets zou aandoen (CGVS 2, p.11-12). Aangezien u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit dat u uw schoonmoeder in Nederland zou vrezen dient besloten te worden dat de vrees voor uw schoonmoeder in Nederland niet kan verklaren waarom er tegenstrijdigheden zitten in uw opeenvolgende verklaringen omtrent de identiteit van uw verloofde. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de identiteit van uw verloofde ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van de vervolging die u zou vrezen door haar familie.

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af over wie aanwezig zou geweest zijn op uw verlovingsceremonie. Zo verklaart u tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat jullie de verlovingsceremonie in het geheim organiseerden en dat de enige familie van u of uw vrouw daar aanwezig uw zus was. Daarnaast zouden er volgens u nog verwanten geweest zijn, enkele oudere verwanten en buren. U voegt toe dat er niemand was van de familie zelf (CGVS 1, p.21). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u plots dat uw schoonbroer daar aanwezig was. U beweert plots dat de broer van uw schoonbroer er Imam was. Daarnaast verklaart u op dat moment dat de zoon van de tante van uw vrouw, genaamd J. S., getuige was en dat ook de oom langs vaders zijde van uw vrouw, R. S., aanwezig was. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal zei dat er bijna niemand aanwezig was op de verloving omdat die geheim moest blijven, antwoordt u dat u dat niet zo hebt vermeld. U werd de vraag gesteld waarom u zo veel mannelijke familieleden van uw verloofde zou uitnodigen indien u wou dat de verloving geheim bleef. Als reactie hierop stelt u dat de verloving plaats vond omdat deze personen meehielpen (CGVS 2, p.12). Uw verklaringen omtrent wie aanwezig was op uw verlovingsceremonie zijn echter duidelijk tegenstrijdig.

Voorts legt u onwaarschijnlijke verklaringen af omtrent de relatie met uw schoonfamilie. Zo is het bevreemdend dat u beweert een ernstig conflict te hebben met uw schoonfamilie, maar dat u verklaart deze mensen wel als vriend te hebben op facebook. Wanneer u wordt gevraagd op welke manier u aan hun foto's raakte antwoordt u immers namelijk dat u die van facebook haalde aangezien zij vrienden zijn van u op facebook (CGVS 1, p.22). Indien u daadwerkelijk zou vrezen dat deze mensen een bedreiging zouden vormen voor uw leven zou u hen logischerwijze niet op facebook hebben als vriend, waar ze uw hele leven kunnen volgen. Tijdens uw tweede gehoor verklaart u foto's te hebben ontvangen via A. B., aangezien u in contact staat met haar en aangezien zij een facebookvriend is van u (CGVS 2, p.9). Dit is erg bevreemdend aangezien u tijdens het eerste gehoor op het CGVS beweert in conflict te zijn met dit lid van uw schoonfamilie (CGVS 1, p.24). Het is ook bevreemdend dat uw schoonfamilie na de annulering van uw verloving uw juwelen en kleren zouden teruggeven indien ze daadwerkelijk een bedreiging voor uw leven zouden vormen (CGVS 2, p.24-25). Het feit dat u daadwerkelijk vervolging zou vrezen van uw schoonfamilie wordt verder ondermijnd door het feit dat u beweert een visum te hebben verkregen om naar Turkije te gaan bij uw verloofde, door de hulp van haar vader (CGVS 2, p.29). Nochtans is het volgens uw relaas haar vader die tegen u en de verloving was. U beweert zelfs dat hij u zou bedreigd hebben (CGVS 1, p.22). Dergelijke inconsistenties in uw asielrelaas ondermijnen verder de geloofwaardigheid ervan.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u geen zicht biedt op de plaatsen waar u zou verbleven hebben in de jaren voor uw komst naar België. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat u slechts iets langer dan één maand in Turkije verbleef (CGVS 1, p.9) en dat u naast een kort verblijf in India in 2012 in geen andere landen verbleef (CGVS 1, p.24). Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u dan plots verschillende malen in Turkije verbleven te hebben sinds 2012 en er naast een toeristenvisum zelfs een studentenvisum en studentenverblijfsvergunning te hebben gekregen. U beweert in Turkije onder andere een taal cursus van één jaar te hebben gevolgd. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u naast foto's van uw werk in de Maiwand Bank geen enkel bewijs hebt dat u terug gekeerd bent naar Afghanistan. Aangezien u al voor 2012 werkzaam was in de Maiwand Bank kunnen die foto's ook in die periode genomen zijn en bewijzen die dus op zich niet dat u zou terug gekeerd zijn naar Afghanistan (CGVS 2, 27-28). Door de tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen dient besloten te worden dat u geen zicht biedt op waar u voor uw komst naar België hebt verbleven. Dit ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw bewering vervolging te vrezen omwille van uw verloving in Kabul.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de persoonlijke problemen die u zou gekend hebben met de Taliban tussen januari en mei 2015. Uit uw verklaringen en uw facebookprofiel dient namelijk te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in die periode in Afghanistan verbleef (CGVS 2, p.25-28).

Zo blijkt uit uw facebookprofiel dat u zich op 30 december 2014 al in Turkije bevond (zie facebookposts toegevoegd aan het administratief dossier). Op de foto zijn namelijk duidelijk reclameborden van winkels te zien in de Turkse taal. Wanneer u met deze foto wordt geconfronteerd op het Commissariaat-generaal beweert u dat dit niet in Turkije is. U beweert vreemd genoeg dat de winkels er hetzelfde uitzien in Afghanistan. Het opschrift op de winkels op de foto is echter duidelijk in de Turkse taal (CGVS, p.25-26). In verband met de foto's die u postte op 29 maart 2015 en 29 april 2015 gaf u wel toe dat deze eigenlijk in Turkije zijn genomen (CGVS, p.26). Er dient dus besloten te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u tussen januari 2015 en mei 2015 in Afghanistan verbleef. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten door de Taliban die u zou hebben meegemaakt in die periode.

Ten derde dient te worden besloten dat uw verklaringen omtrent het misbruik als Bacha Bazi, waarvan u het slachtoffer zou geweest zijn toen u jong was, evenmin kunnen overtuigen. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat het bij Bacha Bazi bijna altijd gaat om kinderen of jongeren van een arm gezin en van lage sociale afkomst. Er dient besloten te worden dat uw profiel hier niet met overeenstemt. Zo beweert u dat uw vader een rijk man was en uitbater was van een superstore (CGVS 1, p.19). U beweert zelf in Kabul gewerkt te hebben als IT specialist voor de Maiwand Bank (CGVS 2, p.5-9). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw zus in Kabul een hoofdleerkracht/directrice is en dat haar echtgenoot dokter is (CGVS, p.20-21). U beweert verder om te hebben gegaan met mensen van de hoogste sociale klasse in Kabul (CGVS 1, p.22). Er dient dus besloten te worden dat uw profiel helemaal niet overeenkomt met het profiel van een jongen die zou kunnen gerekruteerd worden als Bacha Bazi. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt ook dat, hoewel sommigen geluk hebben en een job vinden, veel ex-Bacha Bazi's sociale verstotenen zijn, door het stigma van seksueel misbruik. Het feit dat u een job kon bemachtigen als IT specialist bij de Maiwand bank (CGVS 2, p.5-9) en sociaal contact had met mensen van de hoogste sociale klasse in Kabul (CGVS 1, p.22) ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering Bacha Bazi geweest te zijn in het verleden. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u momenteel een volwassen man bent en dat u dus bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst geen herhaling van dergelijke feiten dient te vrezen.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de brief van de oom van uw verloofde, in verband met de annulering van jullie verlovingsring, erg kort en weinig gedetailleerd is. Er staat enkel vaagweg in dat de verlovingsovereenkomst wordt opgeheven omdat jullie problemen zouden gehad hebben omdat jullie een ongelukkige dag zouden gehad hebben. Nergens wordt in de brief uitgelegd wat er precies zou gebeurd zijn. Het ontvangstbewijs van een verlovingsring dat u voorlegt aan het Commissariaat-generaal geeft aan dat u juwelen gekocht hebt in een juwelierswinkel, maar zegt niets over het feit of u in een ernstig conflict zou verwickeld zijn met de familie van uw verloofde. Over de kopieën die u voorlegt van uw paspoort en Turks visum dient opgemerkt te worden dat het hier niet gaat om authentieke documenten maar over erg vage en onduidelijke scans. Dit ondermijnt dan ook verder de bewijswaarde van dergelijke documenten. De volgende documenten bevatten informatie die niet in twijfel wordt getrokken: uw ID Card en salariskaarten van de Maiwand Bank, de twee visitekaartjes van Sebghatullah Sanjar en Saleha Sanjar, uw bankkaarten van de Maiwand Bank, de foto's van uw werk bij de Maiwand Bank, de certificaten van uw cursussen genaamd Omer en Brishna, uw taskara, uw foto's van uw geboortestreek Ghorband, de foto's van de familie van uw verloofde en de foto's van uzelf met uw verloofde. Deze documenten zeggen namelijk niets over de persoonlijke problemen die u zou gekend hebben met de familie van uw verloofde, met de Taliban of als gevolg van misbruik in uw kindertijd.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn zodat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt concentreert zich voornamelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- schending van artikel 48/4 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd en 2 (recht op leven) en 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009;
- schending van het beginsel van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en artikel 62, §1 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 41 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000;"*

Verzoeker stelt dat de beoordeling dat hij ongeloofwaardig is geen afbreuk doet aan de veiligheidssituatie in de provincie Kabul. Hij erkent dat het probleem van de verloving en het slachtofferschap als Bacha Bazi niet langer actueel is. Hij volhardt nog in de problemen met de taliban die de aanleiding zijn voor zijn vlucht uit Afghanistan.

Hij bespreekt de beoordeling van de bestreden beslissing waar deze steunt op UNHCR's *"Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs of Asylum-seekers From Afghanistan"* van 19 april 2016. In tegenstelling tot de bestreden beslissing stelt verzoeker dat gewapende partijen die vechten versplinteren wat leidt tot meer willekeurig geweld met een negatieve impact op burgers waardoor het aantal slachtoffers stijgt. Verzoeker steunt zich hiervoor op de bij het verzoekschrift gevoegde documenten.

Verder gaat verzoeker in op de voorwaarden van een *"intern vluchtalternatief"* in toepassing van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet, de *"onderzoeksplicht"* van de commissaris-generaal. Tot slot geeft verzoeker nog een algemene toelichting over de bepalingen die geschonden zouden zijn.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten:

- een uittreksel uit het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van november 2016 van EASO (stuk 3);
- een persbericht *"Recordaantal burgerslachtoffers in Afghanistan"* van 6 februari 2017 van standaard.be (stuk 4);
- een uittreksel uit het rapport *"Afghanistan Protection Of Civilians In Armed Conflict"* van februari 2017 van UNAMA (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 15 maart 2018 voegt de commissaris-generaal het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van december 2017 van EASO.

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een lijst met bepalingen die volgens verzoeker geschonden werden, is op zich niet voldoende om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker erkent thans dat de problemen omwille van zijn verloving en het misbruik als Bacha Bazi niet langer actueel zijn, los van het feit dat verzoeker ook de motivering van de bestreden beslissing dat deze ongeloofwaardig is, niet concreet betwist.

Hij bevestigt tot slot dat hij in april en mei 2015 in Turkije was, maar is van mening dat dit niet uitsluit dat hij op de vlucht is voor problemen met de taliban. Ook deze summiere toelichting laat niet toe om de motivering van de bestreden beslissing op dit punt in een ander daglicht te stellen. Deze motivering is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Vooreerst dient te worden besloten dat uw verklaringen omtrent de problemen die u zou gekend hebben naar aanleiding van uw verloving niet kunnen overtuigen. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de naam van uw verloofde. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ dat uw verloofde A. M. heet (Verklaring DVZ, p.6 vraag 15b). Op het Commissariaat-generaal verklaart u echter plotsklaps dat uw verloofde M. S. heet en dat zij de dochter is van de hoogwaardigheidsbeklede S. S. Als verklaring voor deze tegenstrijdigheid zegt u dat u op de DVZ niet de waarheid kon vertellen toen u aankwam in België (CGVS 1, p.21). U verklaart namelijk op het CGVS dat u de vrouw van S. S. vreesde die werkt als secretaresse van de ambassade in Nederland (CGVS 1, p.3). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk aangezien u daaromtrent inconsistente verklaringen aflegt. Zo verklaart u tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw schoonmoeder in Nederland een video zou hebben van het moment waarop u betrap werd met haar dochter. U beweert die video te kunnen bemachtigen indien u daar de toestemming of mogelijkheid zou voor krijgen. U werd daarna gevraagd waarom u die film zou willen gaan halen in Nederland indien u bang was van uw schoonfamilie. Als reactie hierop verklaart u vreemd genoeg dat alleen uw schoonmoeder in Nederland is. U beweert dan plots dat ze ziek is en dat ze een goede persoon is. U verklaart tijdens het tweede gehoor niet bang te zijn dat zij u iets zou aandoen (CGVS 2, p.11-12). Aangezien u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit dat u uw schoonmoeder in Nederland zou vrezen dient besloten te worden dat de vrees voor uw schoonmoeder in Nederland niet kan verklaren waarom er tegenstrijdigheden zitten in uw opeenvolgende verklaringen omtrent de identiteit van uw verloofde. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de identiteit van uw verloofde ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van de vervolging die u zou vrezen door haar familie.

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af over wie aanwezig zou geweest zijn op uw verlovingsceremonie. Zo verklaart u tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat jullie de verlovingsceremonie in het geheim organiseerden en dat de enige familie van u of uw vrouw daar aanwezig uw zus was. Daarnaast zouden er volgens u nog verwanten geweest zijn, enkele oudere verwanten en burens. U voegt toe dat er niemand was van de familie zelf (CGVS 1, p.21). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u plots dat uw schoonbroer daar aanwezig was. U beweert plots dat de broer van uw schoonbroer er Imam was. Daarnaast verklaart u op dat moment dat de zoon van de tante van uw vrouw, genaamd J. S., getuige was en dat ook de oom langs vaders zijde van uw vrouw, R. S., aanwezig was. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal zei dat er bijna niemand aanwezig was op de verloving omdat die geheim moest blijven, antwoordt u dat u dat niet zo hebt vermeld. U werd de vraag gesteld waarom u zo veel mannelijke familieleden van uw verloofde zou uitnodigen indien u wou dat de verloving geheim bleef. Als reactie hierop stelt u dat de verloving plaats vond omdat deze personen meehielpen (CGVS 2, p.12). Uw verklaringen omtrent wie aanwezig was op uw verlovingsceremonie zijn echter duidelijk tegenstrijdig.

Voorts legt u onwaarschijnlijke verklaringen af omtrent de relatie met uw schoonfamilie. Zo is het bevreemdend dat u beweert een ernstig conflict te hebben met uw schoonfamilie, maar dat u verklaart deze mensen wel als vriend te hebben op facebook.

Wanneer u wordt gevraagd op welke manier u aan hun foto's raakte antwoordt u immers namelijk dat u die van facebook haalde aangezien zij vrienden zijn van u op facebook (CGVS 1, p.22). Indien u daadwerkelijk zou vrezen dat deze mensen een bedreiging zouden vormen voor uw leven zou u hen logischerwijze niet op facebook hebben als vriend, waar ze uw hele leven kunnen volgen. Tijdens uw tweede gehoor verklaart u foto's te hebben ontvangen via A. B., aangezien u in contact staat met haar en aangezien zij een facebookvriend is van u (CGVS 2, p.9). Dit is erg bevreemdend aangezien u tijdens het eerste gehoor op het CGVS beweert in conflict te zijn met dit lid van uw schoonfamilie (CGVS 1, p.24). Het is ook bevreemdend dat uw schoonfamilie na de annulering van uw verlovings juwelen en kleren zouden teruggeven indien ze daadwerkelijk een bedreiging voor uw leven zouden vormen (CGVS 2, p.24-25). Het feit dat u daadwerkelijk vervolging zou vrezen van uw schoonfamilie wordt verder ondermijnd door het feit dat u beweert een visum te hebben verkregen om naar Turkije te gaan bij uw verloofde, door de hulp van haar vader (CGVS 2, p.29). Nochtans is het volgens uw relaas haar vader die tegen u en de verlovings was. U beweert zelfs dat hij u zou bedreigd hebben (CGVS 1, p.22). Dergelijke inconsistenties in uw asielaanvraag ondermijnen verder de geloofwaardigheid ervan.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u geen zicht biedt op de plaatsen waar u zou verbleven hebben in de jaren voor uw komst naar België. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat u slechts iets langer dan één maand in Turkije verbleef (CGVS 1, p.9) en dat u naast een kort verblijf in India in 2012 in geen andere landen verbleef (CGVS 1, p.24). Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u dan plots verschillende malen in Turkije verbleven te hebben sinds 2012 en er naast een toeristenvisum zelfs een studentenvisum en studentenverblijfsvergunning te hebben gekregen. U beweert in Turkije onder andere een taal cursus van één jaar te hebben gevolgd. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u naast foto's van uw werk in de Maiwand Bank geen enkel bewijs hebt dat u terug gekeerd bent naar Afghanistan. Aangezien u al voor 2012 werkzaam was in de Maiwand Bank kunnen die foto's ook in die periode genomen zijn en bewijzen die dus op zich niet dat u zou terug gekeerd zijn naar Afghanistan (CGVS 2, 27-28). Door de tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen dient besloten te worden dat u geen zicht biedt op waar u voor uw komst naar België hebt verbleven. Dit ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw bewering vervolging te vrezen omwille van uw verlovings in Kabul.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de persoonlijke problemen die u zou gekend hebben met de Taliban tussen januari en mei 2015. Uit uw verklaringen en uw facebookprofiel dient namelijk te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in die periode in Afghanistan verbleef (CGVS 2, p.25-28). Zo blijkt uit uw facebookprofiel dat u zich op 30 december 2014 al in Turkije bevond (zie facebookposts toegevoegd aan het administratief dossier). Op de foto zijn namelijk duidelijk reclameborden van winkels te zien in de Turkse taal. Wanneer u met deze foto wordt geconfronteerd op het Commissariaat-generaal beweert u dat dit niet in Turkije is. U beweert vreemd genoeg dat de winkels er hetzelfde uitzien in Afghanistan. Het opschrift op de winkels op de foto is echter duidelijk in de Turkse taal (CGVS, p.25-26). In verband met de foto's die u postte op 29 maart 2015 en 29 april 2015 gaf u wel toe dat deze eigenlijk in Turkije zijn genomen (CGVS, p.26). Er dient dus besloten te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u tussen januari 2015 en mei 2015 in Afghanistan verbleef. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten door de Taliban die u zou hebben meegemaakt in die periode.

Ten derde dient te worden besloten dat uw verklaringen omtrent het misbruik als Bacha Bazi, waarvan u het slachtoffer zou geweest zijn toen u jong was, evenmin kunnen overtuigen. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat het bij Bacha Bazi bijna altijd gaat om kinderen of jongeren van een arm gezin en van lage sociale afkomst. Er dient besloten te worden dat uw profiel hier niet met overeenstemt. Zo beweert u dat uw vader een rijk man was en uitbater was van een superstore (CGVS 1, p.19). U beweert zelf in Kabul gewerkt te hebben als IT specialist voor de Maiwand Bank (CGVS 2, p.5-9). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw zus in Kabul een hoofdleerkracht/directrice is en dat haar echtgenoot dokter is (CGVS, p.20-21). U beweert verder om te hebben gegaan met mensen van de hoogste sociale klasse in Kabul (CGVS 1, p.22). Er dient dus besloten te worden dat uw profiel helemaal niet overeenkomt met het profiel van een jongen die zou kunnen gerekruteerd worden als Bacha Bazi. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt ook dat, hoewel sommigen geluk hebben en een job vinden, veel ex-Bacha Bazi's sociale verstootten zijn, door het stigma van seksueel misbruik. Het feit dat u een job kon bemachtigen als IT specialist bij de Maiwand bank (CGVS 2, p.5-9) en sociaal contact had met mensen van de hoogste sociale klasse in Kabul (CGVS 1, p.22) ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering Bacha Bazi geweest te zijn in het verleden. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u momenteel een volwassen man bent en dat u dus bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst geen herhaling van dergelijke feiten dient te vrezen.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de brief van de oom van uw verloofde, in verband met de annulering van jullie verlovings, erg kort en weinig gedetailleerd is. Er staat enkel vaagweg in dat de verlovingsovereenkomst wordt opgeheven omdat jullie problemen zouden gehad hebben omdat jullie een ongelukkige dag zouden gehad hebben. Nergens wordt in de brief uitgelegd wat er precies zou gebeurd zijn. Het ontvangstbewijs van een verlovingsring dat u voorlegt aan het Commissariaat-generaal geeft aan dat u juwelen gekocht hebt in een juwelierswinkel, maar zegt niets over het feit of u in een ernstig conflict zou verward zijn met de familie van uw verloofde. Over de kopieën die u voorlegt van uw paspoort en Turks visum dient opgemerkt te worden dat het hier niet gaat om authentieke documenten maar over erg vage en onduidelijke scans. Dit ondermijnt dan ook verder de bewijswaarde van dergelijke documenten. De volgende documenten bevatten informatie die niet in twijfel wordt getrokken: uw ID Card en salariskaarten van de Maiwand Bank, de twee visitekaartjes van Sebghatullah Sanjar en Saleha Sanjar, uw bankkaarten van de Maiwand Bank, de foto's van uw werk bij de Maiwand Bank, de certificaten van uw cursussen genaamd Omer en Brishna, uw taskara, uw foto's van uw geboortestreek Ghorband, de foto's van de familie van uw verloofde en de foto's van uzelf met uw verloofde. Deze documenten zeggen namelijk niets over de persoonlijke problemen die u zou gekend hebben met de familie van uw verloofde, met de Taliban of als gevolg van misbruik in uw kindertijd."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR's "Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat."

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van

regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt concentreert zich voornamelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier."

De commissaris-generaal brengt in een aanvullende nota het *“EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation”* van december 2017 bij, waarin deze informatie genoegzaam bevestigd wordt, zowel wat de provincie als de stad Kabul betreft.

Verzoeker voegt weliswaar een uittreksel uit een rapport van EASO en een uittreksel uit een rapport van UNAMA, maar deze dateren van respectievelijk november 2016 en februari 2017. Ook het persbericht van februari 2017 brengt geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in Kabul gemaakt door de commissaris-generaal.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Kabul als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers asielaanvraag ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker die verkeerdelijk stelt dat Kabul een intern vestigingsalternatief zou zijn, voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Kabul.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Kabul een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP